

Η ΑΓΙΑ ΑΝΝΑ

(Πηγή: <https://mommyof6.wordpress.com> - Αλεξάνδρα Χοροζίδου-Τσανακτσίδου)

Η Αννούλα είναι πολύ χαρούμενη: αύριο γιορτάζει! Και την περιμένει τόσο καιρό με πολλή ανυπομονησία αυτή την μέρα! Έχει έρθει και η γιαγιά η Άννα στο σπίτι, να γιορτάσουν όλοι μαζί. Μένει μακριά η γιαγιά, στο χωριό, και δεν την βλέπουν συχνά και, όταν τους επισκέπτεται, τα εγγονάκια της στήνουν πανηγύρι!

Από βραδύς η γιαγιά τοποθέτησε στο εικονοστάσι του σπιτιού μια εικόνα που παριστάνει δυο αγίους, μια γυναίκα και έναν άνδρα, και ανάμεσά τους κρατούν με αγάπη ένα κοριτσάκι. Η Αννούλα την κοιτάζει και αναρωτιέται: «Ποιοι να 'ναι αυτοί οι άγιοι; Και αυτό το κοριτσάκι, με το μακρύ φόρεμα και το μαντήλι;... Θα ρωτήσω τη γιαγιά, εκείνη θα ξέρει, γιατί διαβάζει πολλά βιβλία».

Μια και δυο τρέχει στην κουζίνα, να ανταμώσει την καλή γιαγιά της, που ήδη έχει ψήσει πρόσφορο και άρτους για την εκκλησία και τώρα καταπιάστηκε με την ετοιμασία των κερασμάτων της γιορτής.

-Γιαγιά, θέλω να σε ρωτήσω κάτι, της φωνάζει πλησιάζοντάς την με ανυπομονησία.

-Ό,τι θέλει το κοριτσάκι μου!

-Στην εικόνα που έβαλες στο εικονοστάσι, ποιοι άγιοι εικονίζονται; Δεν την έχω δει ποτέ ξανά αυτή την εικόνα.

-Αννούλα μου, θα σου εξηγήσω αμέσως: στο κέντρο της εικόνας βλέπουμε την Παναγία μας σε μικρή ηλικία και, δεξιά και αριστερά της τους γονείς της: τους αγίους Ιωακείμ και Άννα που την κρατούν με στοργή από το χεράκι.

Βλέπεις που η Παναγία μας «στέκεται» πάνω σε ένα μικρό κορμό, σαν βλαστό λουλουδιού;... Σαν ένα λουλούδι, σαν «άνθος από την ρίζα του Ιεσσαί», του Προπάτορα, βλάστησε η μικρή Μαριάμ, που έμελλε να γίνει η Μητέρα του Θεού.

-Αχ, τι όμορφα! Σαν λουλουδάκι γεννήθηκε η Παναγία μας! λέει η Αννούλα. Και πόσο θα την αγαπούσαν και θα την φρόνιζαν οι γονείς της!

-Και ξέρεις πόσα χρόνια περίμεναν παιδάκι αυτοί οι ευλογημένοι άνθρωποι;... Σαράντα ολόκληρα χρόνια! Τελειώνω με το γλυκό και θα σας πω όλη την ιστορία, κοριτσάκι μου.

Σε λίγο η γιαγιά ήρθε στο καθιστικό και κάλεσε κοντά της τα εγγονάκια, που με πολλή προθυμία μαζεύτηκαν γύρω της, κοντά στο αναμμένο τζάκι. Με χαρά κάθισαν στο χαλί και περίμεναν. Πάντα κάποια όμορφη ιστορία έχει να τους διηγηθεί η καλή γιαγιά!

-Θα σας πω σήμερα τι ακριβώς γιορτάζουμε την αυριανή, μεγάλη μέρα, άρχισε η γιαγιά. Ποιο ευλογημένο γεγονός. Και θα ξεκινήσουμε με τους γονείς της Παναγίας μας. Ξέρει κάποιο παιδάκι ποιοι ήταν;

-Ο Ιωακείμ και η Άννα!, απάντησε αμέσως η μεγαλύτερη εγγονούλα, η Μαρία.

-Μπράβο κοριτσάκι μου! Οι δυο αυτοί ευλογημένοι άνθρωποι κατάγονταν από την γενιά του βασιλιά Δαβίδ, είχαν βασιλική καταγωγή. Ο τριαντάχρονος Ιωακείμ παντρεύτηκε την εικοσάχρονη Άννα και το νιόπαντρο ζευγάρι εγκαταστάθηκε στα Ιεροσόλυμα. Όπως κάθε νέο ζευγάρι, περίμεναν και εκείνοι με γλυκιά προσμονή την γέννηση ενός παιδιού, που θα συμπλήρωνε την ευτυχία τους. Όμως το παιδάκι αυτό αργούσε να έρθει... παρότι με λαχτάρα το περίμεναν!

Εκείνη την εποχή θεωρούνταν «όνειδος» (ντροπή) η ατεκνία... και οι άτεκνοι περιφρονούνταν παντού... Ο κόσμος θεωρούσε ότι ο Θεός δεν ευλογεί κάποιους ανθρώπους με την γέννηση παιδιών, και τους απέφευγαν σαν να μην είχαν την χάρη του Θεού. Αυτό φυσικά δεν ισχύει, μόνο ο Θεός γνωρίζει την αξία του κάθε ανθρώπου και δεν πρέπει να τον κρίνουμε καθόλου από κάποια γεγονότα που βλέπουμε...

Τα χρόνια περνούσαν... πέρασαν δέκα, είκοσι χρόνια και το γέλιο και η φωνή ενός μωρού δεν είχε ακουστεί ακόμα στο σπιτικό τους... Προσεύχονταν οι ευλογημένοι άνθρωποι, ο Ιωακείμ και η Άννα με ταπείνωση και με πολλή πίστη στο Θεό και ζητούσαν αυτό που επιθυμούσαν... δεν απελίζονταν, παρόλο που τα χρόνια περνούσαν... Και να που πέρασαν σαράντα χρόνια με την προσμονή!

-Σαράντα χρόνια και ακόμα περίμεναν;... Πόση πίστη είχαν αυτοί οι άνθρωποι; Θαύμασε η Μαρία.

-Ναι, κορίτσι μου. Σαράντα χρόνια! Η πίστη τους στάθηκε πιο δυνατή απ' το χρόνο και η ελπίδα στο Θεό δεν έσβησε... Ας τους χάριζε Εκείνος ένα παιδάκι, να το σφίξουν στην αγκαλιά τους, να γεμίσει το σπιτικό τους με την γλυκιά παρουσία ενός μωρού... και εκείνοι θα Του το αφιέρωναν πάλι σε Εκείνον...

Τα χρόνια πέρασαν... τα μαλλιά τους άσπρισαν, Άννα έγινε ήδη εξήντα ετών και ο Ιωακείμ εβδομήντα ...και ακόμα περίμεναν...

-Πώς γίνεται μια γιαγιά σε τέτοια ηλικία να γεννήσει μωράκι; Ρώτησε απορημένος ο Γιώργος. Εγώ δεν ξέρω καμιά γιαγιά να έχει γεννήσει, οι γιαγιάδες μόνο φροντίζουν τα εγγονάκια τους, δεν τα γεννούν οι ίδιες...

-Ναι, Γιώργο μου, αυτό είναι το «φυσικό». Όμως εκείνοι οι άνθρωποι, με την απέραντη πίστη και υπομονή, περίμεναν ακόμα το θαύμα... ξέρανε ότι ο Θεός μπορεί να νικήσει τους νόμους της φύσης και να τους χαρίσει ένα παιδάκι, ακόμα και στα βαθειά γεράματα... γιατί Εκείνος είναι ο Δημιουργός και Εκείνος χαρίζει την ζωή...

Και ο αγαθότατος Θεός, βλέποντας βλέποντας από τον ουρανό τα γεροντάκια αυτά να έχουν: αγαθότητα μικρού παιδιού, πίστη ακλόνητη, προσευχή με κόπο και πόνο... συγκινήθηκε. Και άκουσε το υπέρλογο αίτημά τους! Έστειλε αγγέλους να τους αναγγείλουν το χαρμόσυνο γεγονός. Ένας άγγελος επισκέφτηκε στο βουνό τον Ιωακείμ και του είπε: «Ο Θεός άκουσε την προσευχή σου. Γύρνα στο σπίτι σου, κοντά στην καλή γυναίκα σου, την Άννα».

Άλλος άγγελος πέταξε μέχρι το σπίτι τους και μήνυσε στην Άννα: «Χαίρε! Ο Κύριος άκουσε την προσευχή σου. Και θα γεννήσεις παιδί που θα δοξασθεί σε όλη τη γη. Σε λίγο θα έρθει ο άνδρας σου, ο Ιωακείμ».

Ο Ιωακείμ «έβγαλε φτερά» και έτρεξε στο σπίτι του. Η Άννα τον περίμενε ήδη με πολλή χαρά και συγκίνηση στην πόρτα... έπεσε στην αγκαλιά του... «Ο Θεός μας ευλόγησε» του είπε. «Δόξα Σοι ο Θεός!»... Η Άννα, μετά από σαράντα χρόνια ατεκνίας, ήταν έγκυος! Τι χαρά, τι αγαλλίαση!

Αυτό ακριβώς το γεγονός γιορτάζουμε στις 9 Δεκεμβρίου παιδιά μου, ολοκλήρωσε την διήγηση η γιαγιά. Το γεγονός αυτό, επειδή έφερε γλυκύτατο καρπό, την μικρή Μαριάμ, που θα γινόταν Μητέρα του Σωτήρα του κόσμου, του Χριστού, η Εκκλησία μας το έκανε γιορτή.

- Αν κατάλαβα καλά, γιαγιά, είναι και οι παππούδες του μικρού Χριστού; Ρώτησε ο Γιώργος.

-Ακριβώς, Γιώργο μου! Είναι οι παππούδες του Χριστού μας! Οι γονείς της Μητέρας Του... Ξέρετε βέβαια ότι ο Χριστός μας δεν είχε επίγειο Πατέρα, αλλά Ουράνιο, τον Θεό Πατέρα. Όλα αυτά θα τα πούμε καθώς πλησιάζουν τα Χριστούγεννα και θα γιορτάσουμε την Γέννησή Του.

-Πόσο όμορφα πράγματα μάθαμε σήμερα! Σε ευχαριστούμε πολύ, γιαγιά! είπε η Μαρία.

-Χαίρομαι πολύ που σας άρεσε η διήγηση και πήρατε τα μηνύματα αυτής της ιστορίας. Οι άγιοι Ιωακείμ και Άννα, οι Προπάτορες του Χριστού, να σας προστατεύουν και εσάς ως παππούδες σας!